

Věc C-240/24

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

27. března 2024

Předkládající orgán:

Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowice (Polsko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

16. března 2024

Účastníci řízení:

N. T., O. T., S. T., BNP Paribas Fortis SA/NY

Předmět řízení

Řízení o stažení nebo změně evropského dědického osvědčení zahájené z vlastního podnětu notářem poté, co banka, které bylo evropské dědické osvědčení předloženo, zpochybnila jeho účinky. Rozdělení nákladů tohoto řízení.

Právní základ předběžných otázek

Pravomoc notáře podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce. Výklad čl. 71 odst. 2 a čl. 69 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení (Úř. věst. 2012, L 201, s. 107). Článek 267 SFEU.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 71 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 [ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení] vykládán v tom smyslu, že

mimosoudní orgán vydávající evropské dědické osvědčení je v řízení o stažení nebo změně vydaného takového osvědčení oprávněn podat žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podle článku 267 SFEU?

a v případě kladné odpovědi na tuto otázku:

2. Umožňuje čl. 71 odst. 2 nařízení č. 650/2012, aby náklady řízení o stažení nebo změně evropského dědického osvědčení byly na základě vnitrostátního práva uloženy bance, která nebyla účastníkem řízení o vydání osvědčení a nepožádala o jeho stažení či změnu, ale zpochybnila legitimní účinky jí předloženého osvědčení způsobem, který vedl vydávající orgán k tomu, že z vlastního podnětu zahájil řízení o stažení nebo změně osvědčení za účasti této banky?

a v případě kladné odpovědi na tuto otázku:

3. Musí být čl. 69 odst. 2 nařízení č. 650/2012 vykládán v tom smyslu, že banka, které je předložena platná ověřená kopie evropského dědického osvědčení, není oprávněna zpochybnit postavení dědice osoby, které bylo vydáno takové osvědčení?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení (Úř. věst. 2012, L 201, s. 107), konkrétně čl. 69 odst. 2 a čl. 71 odst. 2. Článek 267 SFEU.

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

Zákon ze dne 14. února 1991, Notářský řád (ustawa z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie)

Článek 5 § 1. Notáři jsou za svou činnost odměňováni na základě dohody s účastníky úkonů. Odměna nesmí být vyšší než maximální sazba podle notářského tarifu pro daný úkon.

§ 2. Odměna podle § 1 nezahrnuje cestovní náklady a jiné nezbytné výdaje, které notáři vzniknou v souvislosti s provedením úkonu.

§ 3. Ministr spravedlnosti [...] stanoví vyhláškou maximální sazby odměny za notářské úkony uvedené v § 1 a maximální částky, o které lze zvýšit odměnu za notářské úkony prováděné mimo sídlo notáře, s přihlédnutím k hodnotě předmětu a druhu notářského úkonu, jeho složitosti, pracovnímu vytížení notáře, době strávené úkonem a veřejnému zájmu na zajištění řádného přístupu k notářským službám v občanskoprávních vztazích [...].

Článek 79 Notář provádí tyto úkony: [...]

1b) činí úkony ve věcech evropského dědického osvědčení.

Článek 83 § 1. Proti odmítnutí provést notářský úkon může zúčastněná osoba podat stížnost do jednoho týdne ode dne oznámení důvodů odmítnutí, a pokud si nevyžádala oznámení důvodů odmítnutí v příslušné lhůtě, ode dne, kdy se o odmítnutí dozvěděla, ke krajskému soudu příslušnému podle sídla notářského úřadu notáře, který odmítl provést notářský úkon. Stížnost se podává prostřednictvím tohoto notáře.

Článek 89 § 1. Účastníci notářského úkonu odpovídají společně a nerozdílně za odměnu notáře.

Článek 95t Notář do evidence zaznamená vydání, opravu, změnu nebo stažení evropského dědického osvědčení nebo pozastavení jeho účinků, jakož i odmítnutí provedení těchto úkonů. [...]

Článek 95u § 1. Notář z vlastního podnětu vydá výpis z evidence o vydání nebo odmítnutí evropského dědického osvědčení spolu s poučením o opravných prostředcích. [...].

Článek 95v Pokud se zjistí, že existuje důvod stanovený v nařízení [č. 650/2012] pro změnu nebo stažení evropského dědického osvědčení, může jej notář změnit nebo stáhnout také z vlastního podnětu.

Článek 95w Notář z vlastního podnětu vydá výpis z evidence obsahující opravu, změnu nebo stažení evropského dědického osvědčení nebo pozastavení jeho účinků, jakož i odmítnutí provedení těchto úkonů, spolu s poučením o opravných prostředcích. [...].

Článek 95x § 1. Proti úkonům notáře ve věcech vydání, opravy, změny nebo stažení evropského dědického osvědčení či pozastavení jeho účinků lze podat stížnost. Článek 83 se použije obdobně.

Vyhláška ministra spravedlnosti o maximálních sazbách odměn notářů ze dne 28. června 2004 (rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej z dnia 28 czerwca 2004 r.) (Dz.U. z roku 2020, č. 1473)

Ustanovení § 10a odst. 2a. Za úkony týkající se evropského dědického osvědčení, s výjimkou úkonů uvedených v [...], činí maximální sazba 400 polských zlotých (PLN).

Stručné shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 Zůstavitelka K. T. byla polsko-německou občankou, která se usadila v Belgii. Byla svobodná, bezdětná a jejími nejbližšími příbuznými byli rodiče a sestra, kteří

žili v Polsku. Krátce před svou smrtí přijela K. T. do Polska, kde před polským notářem sepsala závěť, v níž zvolila jako rozhodné polské právo a jedinou dědičkou ustanovila svou sestru. Zemřela 6. února 2023, přičemž měla stále obvyklé bydliště v Belgii.

- 2 Belgická pozůstalost zahrnovala mimo jiné finanční prostředky na bankovním účtu vedeném u BNP Paribas Fortis SA/NV (dále jen „banka“). Dědička požádala belgického notáře o vydání belgického dědického osvědčení. Vzhledem k příslušnosti polského práva však byla odkázána na polské orgány.
- 3 Dne 22. února 2023 byla závěť v notářské kanceláři ve městě Krapkowice (Polsko) otevřena a vyhlášena. Rodiče a sestra zůstavitelky, která je dědičkou ze zákona, při této příležitosti uzavřeli dohodu o volbě soudu podle článku 5 nařízení č. 650/2012. Na základě provedeného dědického řízení vydal polský notář (dále jen „notář v Krapkowicích“) dědické osvědčení, kterým jako její jedinou dědičku označuje sestru zůstavitelky. K jednomu stejnopisu tohoto osvědčení bylo připojeno potvrzení týkající se veřejné listiny v dědických věcech, které je přílohou prováděcího nařízení Komise (EU) č. 1329/2014 ze dne 9. prosince 2014, kterým se stanoví formuláře uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 (Úř. věst. 2014, L 359, s. 30). V tomto potvrzení notář v Krapkowicích popsal účinky vydaného dědického osvědčení a poukázal na jeho právně závaznou povahu.
- 4 Banka však dědičku požádala o předložení evropského dědického osvědčení (dále jen „EDO“). Dne 5. července 2023 vydal notář v Krapkowicích EDO, které označilo sestru zůstavitelky jako jedinou dědičku. Dědička jej předložila bance, která ji následně vyzvala k předložení potvrzení z evidence obyvatel, že zůstavitelka skutečně neměla žádné děti, a také k předložení dědického osvědčení vydaného belgickým notářem.
- 5 V srpnu 2023 dědička o tom informovala notáře v Krapkowicích, který dne 18. září 2023 objasnil dědičce a bance právní stav vyplývající z uzavření dohody o volbě soudu a vydání EDO, odmítl vydat potvrzení o věcné správnosti vydaného EDO a poučil banku o možnosti požádat podle čl. 71 odst. 2 nařízení č. 650/2012 o stažení nebo změnu EDO. Upozornil, že dokud nebude EDO staženo nebo změněno, zůstává závazné.
- 6 Notář v Krapkowicích zároveň uvedl, že pokud budou nadále zpochybňovány legitimní účinky vydaného EDO, zváží zahájení řízení o stažení nebo změně EDO z vlastního podnětu. Současně zdůraznil, že zahájení takového řízení bude spojeno s procesními náklady (odměna notáře, náklady na doručování a překlady).
- 7 Dne 3. listopadu 2023 notář v Krapkowicích poté, co byl dědičkou informován, že banka stále zpochybňuje legitimní účinky EDO, a s ohledem na mlčení samotné banky zahájil z vlastního podnětu řízení o stažení nebo změně EDO za účasti dědičky, rodičů zůstavitelky a banky. Účastníkům řízení stanovil lhůtu 6 týdnů k tomu, aby notáři poskytli veškeré informace a dokumenty, které by mohly

prokázat, že EDO neodpovídá skutečnosti. Účinky vydaného EDO nebyly pozastaveny.

- 8 Notář v Krapkowicích účastníky řízení poučil, že toto řízení zahajuje v souvislosti s tím, že banka odmítá uznat legitimní účinky EDO, což může znamenat, že banka může disponovat informacemi nebo dokumenty, které nejsou orgánu vydávajícímu EDO známy a které mají vliv na věcnou správnost osvědčení; dále je poučil, že výsledek a průběh řízení o stažení nebo změně EDO bude mít vliv na rozhodnutí o nákladech řízení jednotlivých účastníků, které bude uvedeno v zápise o ukončení řízení. Žádný z účastníků řízení neuvedl žádné okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že vydané EDO neodpovídá skutečnosti.

Stručné odůvodnění předběžných otázek

Praxe při uplatňování notářského tarifu

- 9 Smluvní ujednání týkající se odměny notáře uvedená v čl. 5 § 1 notářského řádu se nevztahují na činnosti notáře při výkonu funkce soudního komisaře v dědickém řízení, ale na oblast činnosti notáře související se sepisováním smluv. Zaprvé, výše maximální odměny notáře v dědickém řízení je symbolická a nezávisí na hodnotě dědictví. V této kategorii případů není prostor pro jakoukoli dohodu se stranami o odměně notáře a v každém případě je přijata maximální sazba vyplývající z vyhlášky. Zadruhé, v projednávaném případě notář v Krapkowicích zahájil řízení veřejnoprávní povahy, jehož výsledek by mohl potenciálně ovlivnit buď odpovědnost banky za škodu, nebo trestní odpovědnost za nepravdivá prohlášení účastníků původního řízení o vydání EDO. Povaha případu a nutnost zachovat odstup od účastníků řízení tím spíše vylučují jakoukoli dohodu o výši odměny notáře.
- 10 Notář v Krapkowicích tento aspekt zdůrazňuje, neboť v minulosti se objevily nepřesné úvahy ve stanovisku generálního advokáta Y. Bota ze dne 17. května 2017 ve věci C-658/17, WB (bod 92) týkající se notářského poplatku, který se platí polskému notáři za vedení řízení o vydání dědického osvědčení.

Postavení notáře ve vnitrostátním řízení a oprávnění položit předběžnou otázku

- 11 Notář v Krapkowicích uvádí, že se zaměřuje na pravomoc polského notáře předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v rámci řízení o stažení nebo změně EDO. Tuto otázku je třeba odlišovat od pravomoci polského notáře jako soudního orgánu při výkonu jiných pravomocí nebo v jiných souvislostech.
- 12 Podle čl. 71 odst. 2 nařízení č. 650/2012 polský zákonodárce uložil notáři jako orgánu vydávajícímu EDO právní povinnost změnit nebo stáhnout vydané EDO v případě, že neodpovídá skutečnosti, a to i z vlastního podnětu. Článek 71 odst. 2

nařízení č. 650/2012 v tomto ohledu stanoví příslušné řízení týkající se věcné správnosti osvědčení, a to buď z vlastního podnětu, nebo na žádost, jak vyplývá z formulace „pokud bylo zjištěno, že toto osvědčení nebo jeho jednotlivé prvky neodpovídají skutečnosti“.

- 13 Předmětem řízení je věcná správnost obsahu vydaného EDO jako předpokladu pro jeho změnu nebo stažení, a tedy pro pozbytí legitimních účinků, které osvědčení v právních vztazích vyvolává.
- 14 Vystává otázka, zda notář plní funkce soudu v rámci posouzení věcné správnosti EDO jako vydávající orgán ve věci stažení nebo změny EDO. Svěření pravomoci stáhnout nebo změnit EDO i mimosoudním vydávajícím orgánům znamená nutnost řešit spory jak mezi účastníky původního řízení o vydání EDO, např. v situaci pozdějšího zjištění existence závěti, tak ve vztahu ke třetím osobám, vůči nimž začnou dědicové oprávnění na základě EDO uplatňovat svá práva, a které mohou zpochybňovat právní stav zachycený v EDO, jenž ve fázi vydání nezbuzoval pochybnosti.
- 15 Každý vydávající orgán, včetně mimosoudních, musí být v případě stažení nebo změny EDO připraven rozhodnout i o sporných otázkách. Bez takového posouzení není schopen rozhodnout o stažení nebo změně EDO.
- 16 Notář v Krapkovicích upozorňuje, že bez přístupu k institucionální infrastruktuře, kterou unijní právo poskytuje orgánům vykonávajícím soudní funkce, jako je řízení o předběžné otázce, nebude notář schopen spolehlivě vykonávat funkce vydávajícího orgánu a zajistit věcnou správnost dříve vydaných EDO.
- 17 Tento stav může negativně ovlivnit vnímání EDO vydávaných mimosoudními orgány v právních vztazích. Aby byla zachována jednotnost samotného osvědčení a jeho účinků ve všech členských státech, je nutné zachovat jednotnost institutu vydávajícího orgánu. Pokud bude jednotnost institutu vydávajícího orgánu narušena zavedením orgánů první (soudní) a druhé (mimosoudní) kategorie, povede to ke vzniku EDO první a druhé kategorie i v právních vztazích.
- 18 Tento problém neřeší soudní dohled, který unijní normotvůrce svěřil soudům. Pravomoc soudů projednávajících opravné prostředky proti rozhodnutím vydávajících orgánů je totiž omezena na posouzení důvodnosti závěrů vydávajícího orgánu ohledně správnosti EDO a nevztahuje se na přímou kontrolu věcné správnosti osvědčení a zahájení řízení z moci úřední v této otázce.
- 19 V souvislosti s úlohou soudů v řízeních týkajících se EDO notář v Krapkovicích poukazuje na to, že většina členských států se nerozhodla svěřit funkci vydávajícího orgánu výhradně soudům. V Polsku, kde si strany mohou vybrat mezi soudy a notáři jako vydávajícími orgány, občané zcela jasně upřednostňují notáře. Pokud by polští notáři odkázali strany pokaždé na soudy, protože EDO vydávané notáři by se v jiných členských státech v dlouhodobém horizontu staly druhořadými, bylo by to na úkor zájmů stran.

- 20 Závěr, že vydávající orgán, který vede řízení o stažení nebo změně EDO, vykonává soudní funkce, podporuje i systematika nařízení. V čl. 66 odst. 5 nařízení č. 650/2012 považoval unijní normotvůrce za nezbytné zavést procesní cestu pro vedení důkazních řízení v jiných členských státech. To souvisí se skutečností, že ve fázi vydání EDO nesmí být věc sporná (čl. 67 odst. 1 věta druhá písm. a) nařízení č. 650/2012). Orgán vydávající EDO tedy není povolán k řešení sporů, a podle názoru notáře v Krapkowicích tedy není soudem oprávněným využívat nástroje soudní spolupráce v občanských věcech určené soudům [srovnej však předběžnou otázku Amtsgericht Lörrach, jakožto německého vydávajícího orgánu v řízení o vydání EDO, posuzovanou ve věci C-187/23, Albausy]. Situace se však mění po vydání EDO – ve fázi řízení o jeho stažení nebo změně, kdy vydávající orgán musí rozhodnout i o sporných otázkách. V článku 71 nařízení č. 650/2012 tedy unijní normotvůrce nezopakoval úpravu podobnou čl. 66 odst. 5 tohoto nařízení.
- 21 Notář v Krapkowicích se domnívá, že v projednávané věci vykonává funkce soudu v takovém rozsahu, který odůvodňuje závěr, že je oprávněn předložit žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, jež je relevantní pro rozhodnutí o stažení nebo změně EDO. S ohledem na výsledek řízení ve věcech C-658/17, WB, a C-387/20, OKR, však učinil otázku své pravomoci k předložení žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předmětem samostatné předběžné otázky.

3. Význam předmětu druhé a třetí otázky pro posouzení případu

- 22 Notář v Krapkowicích zahájil řízení z vlastního podnětu za účelem objasnění důvodů pro stažení nebo změnu EDO. Vytrvalé zpochybňování právních účinků jemu předloženého EDO ze strany banky vedlo notáře k přesvědčení, že banka má věcné důvody pochybovat o správnosti tohoto EDO. Z tohoto důvodu a z důvodu ústřední role banky při objasňování věcných pochybností bylo bance přiznáno postavení účastníka řízení.
- 23 Původní řízení je v závěrečné fázi. Ukončení řízení si zároveň žádá vypořádání jeho nákladů. Tyto náklady se skládají z odměny notáři za jeho úkony ve věci, nákladů na nezbytný překlad dopisů adresovaných bance do nizozemštiny a nákladů na doručování písemností do vlastních rukou.
- 24 Zákonný model společné a nerozdílné odpovědnosti účastníků notářských úkonů, který se formálně vztahuje pouze na odměnu notáře, nikoliv na ostatní náklady řízení, je v praxi i v případě odměny notáře pouze východiskem pro použití obvyklých zásad, které se vyvinuly v právní praxi v oblasti dělení nákladů notářského úkonu v širším slova smyslu mezi účastníky.
- 25 Jednou z těchto zásad je, že dědic nese náklady dědického řízení. To se však týká nákladů řízení, které jsou v zásadě nezbytné k získání nebo potvrzení postavení dědice, nikoli nutně řízení o stažení nebo změně EDO.

- 26 Další zásadou, kterou se řídí dělení nákladů, je zohlednění rozsahu, v jakém dotyčný účastník přispěl k nezbytnosti provedení daného úkonu nebo vynaložení dílčích nákladů na daný úkon. Kvalifikovanou variantou této zásady je povinnost účastníka uhradit náklady způsobené jeho nedbalým nebo zjevně nesprávným jednáním.
- 27 V tomto případě bude muset notář v Krapkowicích při ukončení řízení rozhodnout o rozdělení nákladů řízení především mezi dědičku ze závěti oprávněnou na základě EDO a banku. Další možností je, že vzhledem k okolnostem případu nebudou náklady od účastníků řízení vybrány a následně tyto náklady ponese notář.
- 28 Podstatné je tedy posouzení postoje banky, který vedl k zahájení řízení o stažení nebo změně EDO. K takovému hodnocení ve světle rozdělení nákladů řízení slouží obě základní otázky.
- 29 Svou druhou otázkou se notář v Krapkowicích snaží zjistit, zda nařízení č. 650/2012 umožňuje použití vnitrostátního práva upravujícího náklady řízení a nebrání tomu, aby tyto náklady byly uloženy i osobě, která nebyla účastníkem původního řízení o vydání EDO, a která nepožádala o jeho stažení nebo změnu, ale která se stala účastníkem řízení o stažení nebo změně EDO z důvodu napadení legitimních účinků osvědčení. Jedná se tedy o otázku možného unijního rámce pro úpravu nákladů řízení ve vnitrostátním právu nebo o výkon vlastní pravomoci na úrovni vnitrostátního práva rozdělit náklady řízení způsobem, který se odchyluje od solidární odpovědnosti vyplývající ze zákona.
- 30 Pokud by odpověď na druhou otázku byla záporná, bránilo by to tomu, aby byla bance uložena povinnost uhradit náklady řízení. Pokud by odpověď na druhou otázku byla kladná, muselo by se přihlídnout k tomu, do jaké míry banka tím, že odmítla uznat legitimní účinky EDO, porušila obecná ustanovení právních předpisů. Odpověď na třetí otázku bude po skončení vnitrostátního řízení rozhodující pro rozhodnutí o tom, v jakém rozsahu by měla být bance uložena povinnost nahradit náklady řízení, pokud bylo odmítnutí uznat účinky osvědčení z její strany neoprávněné.

4. Právní úvahy týkající se předmětu druhé předběžné otázky

- 31 Otázku nákladů řízení ponechal unijní normotvůrce zcela mimo působnost nařízení č. 650/2012 a zřejmě ji přenechal k řešení vnitrostátním právem.
- 32 V obecných mezích unijního práva je tedy podle všeho způsob úpravy nákladů řízení ponechán na vnitrostátních zákonodárcích a praxi vydávajících orgánů při uplatňování vnitrostátního práva. Jeví se tedy jako přípustné uložit náklady kterémukoli účastníkovi řízení o stažení nebo změně EDO v souladu s vnitrostátním právem.

- 33 Notář v Krapkowicích uznal banku za účastníka, protože vycházel z toho, že soustavné zpochybňování legitimních účinků EDO ze strany banky vedlo k tomu, že banka měla právní zájem na výsledku řízení o stažení nebo změně osvědčení. Výsledek tohoto případu totiž ovlivní potenciální odpovědnost banky za škodu v důsledku tohoto zpochybnění. Uznání banky jako účastníka řízení rovněž pomáhá zajistit účinnost šetření důvodů pro stažení nebo změnu, které by za současného stavu vývoje unijního práva bylo ztíženo bez zaručeného přístupu mimosoudních vydávajících orgánů k institucionální infrastruktuře v čele s nařízením 2020/1784. Závěrem se notář v Krapkowicích domnívá, že řízení o stažení nebo změně EDO by mělo být základním postupem pro přezkoumání jeho věcné správnosti. Domnívá se, že přiznání postavení účastníka řízení bance by mělo být záležitostí, o níž se s konečnou platností rozhoduje ve vnitrostátním řízení a která je případně přezkoumávána v rámci vnitrostátního řízení o stížnostech.

5. Právní úvahy týkající se předmětu třetí předběžné otázky

- 34 Literatura poukazuje na dvě roviny, v nichž by soukromoprávní subjekty byly oprávněny odmítnout uznat legitimní účinky jim předloženého EDO. První je zásada autonomie vůle, jejíž význam je v této souvislosti akcentován především v německé literatuře. Podle tohoto názoru mají být soukromoprávní subjekty oprávněny posoudit, zda jim předložená ověřená kopie EDO z jejich pohledu uspokojivě prokazuje postavení dědice. Taková tvrzení se opírají mimo jiné o poukaz na nenormativní povahu třetí věty bodu 69 odůvodnění nařízení č. 650/2012 a zúžení právní povinnosti uznat legitimní účinky EDO na orgány členských států.
- 35 Notář v Krapkowicích zpochybňuje názor, že povinnost uznat legitimní účinky EDO je určena pouze orgánům členských států. Článek 69 odst. 1 nařízení č. 650/2012 podle něj ukládá povinnost uznat tyto účinky v právních řádech členských států, a to i soukromoprávním subjektům. Pokud unijní normotvůrce adresuje nařízení pouze členským státům nebo jejich orgánům, odráží se to ve znění formulovaných ustanovení (srov. článek 4 nařízení č. 650/2012).
- 36 Notář v Krapkowicích neví, zda je tomu tak v belgickém bankovním sektoru, ale v členských státech, a v každém případě v Polsku, existují celá odvětví poskytování služeb, v nichž ekonomicky silné subjekty systémově a notoricky odpírají finanční plnění, které náleží jednotlivcům, včetně spotřebitelů. Notář v Krapkowicích nesouhlasí s požadavky svěřit dlužníkovi pravomoc posoudit, zda věřitel z pohledu tohoto dlužníka řádně prokázal své dědické právo předložením kopie EDO, či nikoliv.
- 37 Druhou rovinou, v níž jsou někdy relativizovány legitimní účinky EDO, je povaha samotného osvědčení, které je údajně pouze zdrojem vyvratitelné domněnky správnosti osvědčovaného právního stavu. S odkazem na německou právní teorii notář v Krapkowicích v této souvislosti poukazuje na to, že podle takového názoru

by v daném případě byla banka oprávněna obsah EDO neuznat a odkázat dědičku na soudní řízení o zaplacení finanční částky v Belgii.

- 38 Notář v Krapkowicích však poukazuje na to, že EDO, které by bylo pouze výchozím bodem důkazního řízení týkajícího se postavení subjektu, jenž je držitelem osvědčení, v jednotlivých členských státech, by bylo málo účinným nástrojem. Nejenže nařízení č. 650/2012 stanoví zásadu koncentrace pravomoci v jednom členském státě, ale také ve státě vydání EDO soustřeďuje pravomoc k vedení řízení o jeho stažení nebo změně. V důsledku toho nemohou věcnou správnost osvědčení posuzovat orgány jiných členských států, včetně soudů států použití osvědčení, které jsou jeho obsahem vázány. Ve skutečnosti se jedná o formu právní integrace, která jde dále než klasická povinnost uznávat soudní rozhodnutí. Tento pohled na EDO podporuje také jednotná konstrukce EDO a jeho účinků ve všech členských státech, která by nemohla být zachována, pokud by v každém členském státě mohly být účinky EDO přezkoumávány na základě tamních pravidel dokazování.
- 39 Pravdivost odrazu hmotněprávního stavu v EDO je tedy možné posoudit pouze ve státě jeho vydání. Ve státě, kde je toto osvědčení uplatňováno, naopak zbavuje legitimního dědice důkazního břemene ohledně osvědčeného stavu způsobem, který je závazný jak pro právní subjekty, tak pro soudy, které jsou s tímto aspektem konfrontovány případně jako s předběžnou otázkou. Banka, která odmítá uznat legitimní účinky EDO, tak zřejmě porušuje obecná ustanovení právních předpisů.